

Arbejdsminister *Johan Philipsens* svar (14. februar 1974):

Hr. Knud Nielsen rejser et problem, som vi har været opmærksom på i arbejdsministeriet, idet vi har haft forhandlinger såvel med LO som Dansk Arbejdsgiverforening som med repræsentanter fra finansministeriet og direktoratet for arbejdstilsynet med henblik på, om den hidtil fulgte praksis om udbetaling af feriegodtgørelse og skattefrækt af samme ved årsskiftet er hensigtsmæssig.

Disse forhandlinger er imidlertid endnu ikke tilendebragt.

Jeg er ganske enig i det i spørgerens begrundelse anførte om, at lønmodtagere, der i et fuldt år har optjent ret til 24 dages ferie i et kalenderår — optjeningsåret — efter ferieloven har ret til at holde ferie i alle disse dage i det følgende ferieår, der går fra 1. april — 31. marts, og der er således ingen tvivl om feriens længde.

Det er ferielovens princip, at den feriegodtgørelse, der optjenes på grundlag af lønnen i optjeningsåret, skal anvendes til at holde ferie for. Det er dette princip, der er udmøntet i arbejdsministeriets bekendtgørelse om reglerne om postvæsenets feriemærkesystem.

I bekendtgørelsen er det fastsat, at lønmodtagere, der løbende optjener feriegodtgørelse — og som altså ikke får ferie med sædvanlig løn — efter fradrag af kildeskat af feriegodtgørelsen, skal have feriemærker indsat i deres feriemærkebog samtidig med udbetaling af lønnen eller i hvert fald en gang månedlig.

Når denne regel følges, vil feriemærkerne stort set være til rådighed når ferien skal holdes og feriemærkebogen indløses; men når lønudbetalingen ikke falder sammen med årsskiftet, vil den situation opstå, at en mindre del af feriegodtgørelsen svarende til den eller de arbejdsuger for hvis vedkommende lønudbetalingen falder efter årsskiftet, vil blive indsat i en feriemærkebog for det efterfølgende optjeningsår.

Dette betyder selvsagt, at denne — ofte meget ringe del — af den feriegodtgørelse, der skulle have været til rådighed i det ferieår, der følger umiddelbart efter optjeningsåret, først vil være til rådighed i det følgende ferieår.

Det må herved erindres, at det normalt kun drejer sig om feriegodtgørelse svarende

til 1 eller højst 2 feriedage, og at problemet i praksis derfor nok ikke er så stort og i al fald ikke for lønmodtagere, der gennem årene har fast beskæftigelse, idet der jo her sker en udjævning.

I denne forbindelse synes jeg at måtte pege på, at baggrunden for omlægningen af optjeningsåret fra perioden 1. april — 31. marts til kalenderåret, der skete ved ændringen af ferieloven i 1967, var, at det såvel for arbejdsgivere som for lønmodtagere måtte anses for hensigtsmæssigt, at optjeningsåret falder sammen med kalenderåret. Det blev i bemærkningerne til lovforslaget understreget, at der var tale om en lettelse for arbejdsgivernes administration og de ansattes oversigt over indtægterne, herunder feriegodtgørelsen, bl. a. i skattemæssig henseende, idet feriegodtgørelsen beskattes samtidig med den løn, hvoraf feriegodtgørelsen beregnes.

Grunden til ændringen af loven var i øvrigt, at der ved det i 1967 vedtagne mæglingforslag mellem de to hovedorganisationer blev opnået enighed om omlægning af det tidsmæssige grundlag for beregning af feriegodtgørelse. Ved en række overenskomster var der nemlig allerede af direktoratet for arbejdstilsynet godkendt ferieoverenskomster, hvorefter feriegodtgørelsen blev beregnet på grundlag af kalenderåret.

Alt i alt ville jeg ikke mene, at den omstændighed, at der af praktiske grunde sker en forskydning af udbetalingen af en ganske ringe del af feriegodtgørelsen til det efterfølgende optjeningsår, ikke skulle harmonere med ferieloven, men vi har som nævnt netop nu forhandlinger i gang med arbejdsmarkedets parter og vil selvfølgelig overveje spørgsmålet i lys af det resultat man her kommer til.

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes torsdag den 21. februar kl. 13 med følgende dagsorden:

1) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Generelle hastighedsbegrænsninger m. v.).